

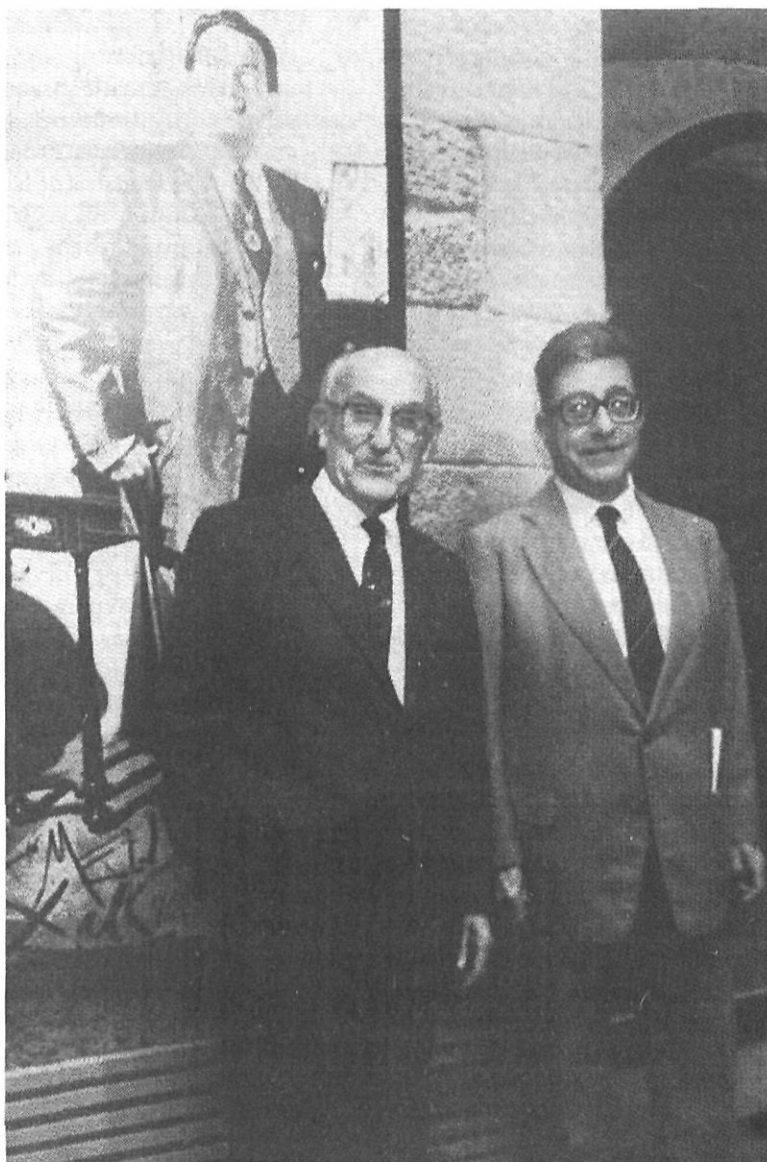
El record de Melitó Casals

La mort de Melitó Casals i Carrera, ocorreguda el passat mes de novembre, trasbalsà la ciutat de Figueres que acabava de fer-lo fill adoptiu.

Va ser un osonenc singular, no per excèntric, sinó per haver tingut el do de connectar i saber conviure amb les capes socials més diverses. Va fer de l'amistat el lligam que li permetia anar per la vida amb la il·lusió de

l'home que no està sol, que és comprès i admirat per l'obra realitzada. Tenia un optimisme connatural, d'una vitalitat extraordinària que l'ajudava a crear, programar, difondre el que havia captat amb l'objectiu d'una màquina acostumada a pendolejar damunt la seva espatlla d'excursionista nat. Era el sarró on anaven a parar, un darrera l'altre, els clixés

Melitó Casals, "Meli", a l'ombra de Dalí, acompanyat de Ramon Guardiola

destinats a transformar-se en fotografies o diapositives que, testimonis d'una llarga experiència professional, formen el seu llegat.

Coneixia tots els camins de l'Empordà. Cada un d'ells l'havia dut al lloc idoni per a sorprendre les vistes més suggestives. Esglésies i castells, pobles rurals, terraprimis falcats per les vinyes, la terra campa o el mar cenyit pel coster en seguir la sinuositat del litoral, núvols i onades, boires i postes de sol, reflexos i contrastos. Aplegà col·leccions fotogràfiques d'interès considerable que l'induíren a planejar els itineraris més diversos. Des dels paisatges realitzats per Salvador Dalí en les diferents etapes que va viure pintant, als submergits en l'intimisme d'altres pintors empordanesos; de les espectaculars diapositives de Roses i Cadaqués, a les que va fer en les seves estades a Grècia i al Brasil o les que recollia durant els creuers que li serviren per donar la volta al món. Així en els seus darrers anys pogué organitzar periòdicament exposicions, passades de diapositives, concerts visuals d'impacte segur aplaudits amb entusiasme pels espectadors. Incansable, voluntariós, eficient, capaç de passar mitja diada en un punt determinat de la nostra geografia per tal de poder fotografiar el tema escollit a l'hora que la llum el magnificava.

Saber actuar professionalment com a contratòpic, com a innovador a l'hora de treure profit d'una realitat tan

sovint banalitzada, fou una de les seves constants més meritories. Valgui com exemple la sèrie de diapositives que va fer en el marc de Culip o de Tudela, que tenen com a protagonistes les roques transformades en escultures d'un colosalisme accentuat per la claror mediterrània. El conill, l'àliga, el camell, el dinosaure. Monstres esculpits per la deessa de les mans d'escuma, la mar creadora d'aquesta geologia de pell porosa i betes refulgents que es ramifiquen en composicions abstractes amb les quals cap pintor no podria competir. Només el geni de Portlligat i el seu fotògraf Melitó Casals s'arriscaren agosaradament a entrar una i altra vegada en les abruptes zones de Cap de Creus per descobrir-ne els secrets, desencantar-los i fer-ne una obra d'art.

La vida continua per damunt dels records que ens ha deixat en Meli, però ens queda el que va recrear per amor a la vida. Sempre, sobre els camins de l'Empordà, sigui en el lloc més silvestre o al cor de la ciutat, l'esperit que el personificava es farà present mentre quedi només un sol dels seus amics.

MONTSERRAT VAYREDA